

Privat indkvartering af tyske soldater i Sværdborg.

En beretning om familien Jensen, som blev dikteret at huse 2 soldater. Det var ikke noget familien Jensen, syntes om, men de var jo tvunget til det.

Personer på billedet :

Fra venstre: Tysk værnepligtig, navn ukendt, husets søn, Preben Jensen, husfaderen Carl Jensen, ældste søn, Flemming Jensen, husets frue, Marie Jensen. Foran soldaten husets yngste søn, Arly Jensen, foran moderen sønnen Ivan Jensen.

Den ene af de to soldater dristede sig til at høre BBC's meddelelser på Radioen, men var bange for at blive opdaget.

De to soldater var ikke tilhængere af Hitler, men tvunget med i krigen. Den ene hed Herbert, den anden har man ikke navnet på. Begge blev sendt til østfronten, hvor den ene faldt og den anden blev hårdt lemlæstet. Sidstenævnte havde man kontakt med efter krigen.

De tyske tropper lavede razzia i området, da man mente der var planlagt sabotage af

jernbanesporet. Ældste søn, Flemming, blev mistænkt og tilbageholdt af de tyske tropper. Hans far, Carl Jensen, fik i samarbejde med det danske politi og tyske tropper frigivet ham.

(Muligvis skyldtes mistanken at Flemming havde fået et ur af en af de tyske soldater, men da han fik det til at gå ville soldaten have det tilbage. Sprogvanskeligheder kan have været årsag til misforståelsen: "kan du hjælpe" "vil du have").

Familien Jensen fik rationeringsmærker af de to tyske soldater, men turde ikke bruge dem. De var bange for at blive kaldt tyskervenlige.

Gennem tiden opstod et godt forhold mellem familien Jensen og de to soldater. Man havde brevkontakt efter krigen med den ene.

Beretning af Villy Olsen, familiens svigersøn.